

— For at kunne afgøre, om der foreligger en sådan tilknytning mellem den eftersøgte person og den fuldbyrdende medlemsstat, at det er muligt at fastslå, at vedkommende er omfattet af begrebet »opholder sig« i den forstand, hvori begrebet anvendes i nævnte artikel 4, nr. 6, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed foretage en samlet vurdering af en række objektive forhold, der kendetegner denne persons situation, heriblandt navnlig varigheden af, karakteren af og omstændighederne ved den eftersøgte persons ophold såvel som den familiemæssige og økonomiske tilknytning, som denne person har til den fuldbyrdende medlemsstat.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2008 — Straffesag mod Inga Rinau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republikken Litauen)

(Sag C-195/08 PPU) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — anmodning om ikke-ankendelse af en afgørelse om tilbagegivelse af et barn, der tilbageholdes ulovligt i en anden medlemsstat — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)

(2008/C 223/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Part i hovedsagen

Inga Rinau

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — fortolkning af artikel 21, 23, 24, artikel 31, stk. 1, artikel 40, stk. 2, og artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — anmodning om ikke-ankendelse i en medlemsstat A af en afgørelse, der er afsagt af en ret i medlemsstat B om krav på tilbagegivelse af et barn, som ulovligt tilbageholdes af sin mor i medlemsstat A, til sin far, der er bosat i medlemsstat B, og som har fået tildelt forældremyndigheden over barnet.

Konklusion

- 1) Når der er truffet en afgørelse om ikke at tilbagegive et barn, og denne afgørelse er bragt til retten i domsstatens kendskab, er det uden betydning, for så vidt angår udstedelsen af en attest i henhold til artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, om denne afgørelse er blevet udsat, omgjort, ophævet eller under alle omstændigheder ikke er blevet endelig eller er blevet erstattet af en afgørelse om tilbagegivelse af barnet, hvis tilbagegivelsen rent faktisk ikke har fundet sted. Da der ikke er rejst tvivl om denne attests autenticitet, og da den er udstedt i overensstemmelse med den formular, som fremgår af bilag IV til forordningen, er det ikke tilladt at gøre indsigelse mod anerkendelsen af afgørelsen om tilbagegivelse af barnet, og det tilkommer alene retten i modtagerstaten at fastslå, at den attesterede afgørelse er eksigibel, og at anordne barnets umiddelbare tilbagegivelse.
- 2) Bortset fra tilfælde, hvor proceduren omhandler en attesteret afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 8, artikel 40 og artikel 42, i forordning nr. 2201/2003, kan enhver berettiget part anmode om ikke-ankendelse af en retsafgørelse, selv hvis der ikke forinden er indgivet en anmodning om anerkendelse af afgørelsen.
- 3) Artikel 31, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003, der foreskriver, at hverken den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller barnet på dette tidspunkt af sagens behandling kan fremsætte bemærkninger over for retten, finder ikke anvendelse på en procedure om ikke-ankendelse af en retsafgørelse, som er iværksat, uden at der forinden er indgivet en anmodning om anerkendelse af den samme afgørelse. I en sådan situation kan sagsøgte, som anmoder om anerkendelse af afgørelsen, fremsætte bemærkninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Appel iværksat den 22. maj 2008 af Philippe Guigard til prøvelse af dom afsagt den 11. marts 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-301/05, Guigard mod Kommissionen

(Sag C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Philippe Guigard (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber